

1-48. [Εὐχαρίστως εἶδομεν τὴν μικρὰν ταύτην γραμματικὴν τῆς καθ' ἡμᾶς ἑλληνικῆς τοῦ Ἰταλοῦ κ. A. Garlato, ἧς τὴν ἐμφάνισιν χαίρομεν ὡς οἰωνὸν ἕριστον τῆς διαδόσεως τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων ἐν Ἰταλίᾳ. Ὁ νεαρὸς συγγραφεὺς ἐδιδάχθη τὴν ἑλληνικὴν παρὰ τῷ κ. Κωνστ. Τριανταφυλλῇ, καθηγητῇ τῆς γλώσσης ταύτης ἐν Βενετίᾳ πρό πολλῶν ἐτῶν, εἰς τοῦτον δὲ καὶ ἀφιερὸν τὸ ἔργον του, τὴν ἀπαρχὴν ταύτην τῶν καρπῶν τῆς μαθήσεώς του.]

Τῆς γραμματικῆς προτάσει ὁ κ. Garlato προλεγόμενα μακρὰ, ἐν οἷς μετα νεανικοῦ ἐνθουσιασμοῦ καὶ δι' ὕφους ἀνθρώπου ὀμιλεῖ περὶ τῆς ἀρχαίας καὶ νέας Ἑλλάδος. Διὰ γραμμῶν λίαν χαρακτηριστικῶν διεξέρχεται τὰ τῆς ἀκμῆς καὶ παρακμῆς αὐτῆς, ἀνερευνᾷ τὰ αἰτία δι' ὧν ἐπέδρασε καὶ ἐπιδράζει ἐπὶ τῆς ἀνθρωπότητος διὰ τῶν ἀρχαίων ἔργων τοῦ λόγου καὶ τῆς τέχνης. Ὡς πρὸς τὴν νέαν Ἑλλάδα σημειοῖ τινα περὶ τῶν κατοίκων αὐτῆς, τῶν λογίων καὶ ποιητῶν τοῦ παρελθόντος αἰῶνος καὶ τινῶν τοῦ παρόντος καὶ παρέχει τοῖς ὁμοθεύουσιν αὐτοῦ εἰκόνα τῆς καθ' ἡμᾶς ἑλληνικῆς, τῶν διαφορῶν αὐτῆς ἀπὸ τῆς ἀρχαίας, τοῦ τύπου καὶ τῆς ἀληθινῆς προφοράς.

Ὡς πρὸς τὸ δεύτερον δὲ μέρος τοῦ ἔργου τοῦ κ. Garlato, τῆς γραμματικῆς, παρατηροῦμεν ὅτι εὐμεθέδως κατέταξε τοὺς διαφορῶν γραμματικῶν τύπους καὶ κανόνας, ἔχων ὑπ' ὄψιν τοὺς κυριωτέρους καὶ τοὺς μᾶλλον ἐν χρῆσει ἀπαντώντας, καὶ ὅτι ἡ γραμματικὴ αὕτη διὰ τὸ ἀπλοῦν αὐτῆς δύναται νὰ χρησιμεύσῃ εἰς τοὺς ἐπιδιδομένους εἰς τὴν ἐκμάθησιν τῆς νεοελληνικῆς].

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ἘΞ ΕΛΛΑΔΟΣ

[29 Ὀκτωβρίου (Ἡέμπτω) 1881]

Τὴν προσεχῆ δευτέραν, 2 Νοεμβρίου, τελεῖται ἡ κατάληψις τοῦ 6ου καὶ τελευταίου διαμερίσματος, τοῦ Βόλου. Διὰ τεσσάρων χιλιάδων στρατοῦ γενήσεται ἡ κατάληψις τῆς ἐπαρχίας ταύτης. Κατὰ τὰς ἐκείθεν εἰδήσεις, ἡ πρὸς ὑποδοχὴν τοῦ στρατοῦ συστάσα ἐπιτροπὴ πολλοὺς κόπους κατέβαλε καὶ πολλὰ μέτρα ἔλαβεν, ὅπως καταλλήλως προετοιμάσῃ τὰ τῆς ὑποδοχῆς τοῦ στρατοῦ καὶ στρατωνίσεως αὐτοῦ. — Τὰ ἐν ταῦθα εὐρισκόμενα μέλη τῆς ἐπὶ τῆς παραδόσεως τῶν παραχωρηθέντων τῇ Ἑλλάδι μερῶν διενθούς ἐπιτροπῆς ἀνεχώρησαν τὸ ἑσπέρας τῆς παρελθούσης τρίτης ἐκ Πειραιῶς διὰ τῆς ὀπλιταγωγῆς «Μπουμπουλιάνα», μεταβαίνοντα εἰς Βοῖλον. — Ἀνακληθέντος τοῦ διατάγματος, τοῦ ἐπιβάλλοντος τὴν ὀκτωμυρίαν τῶν Θεσσαλῶν ὡς πολιτῶν, οἱ μωαμεθανοὶ τῆς Λαρίσης, γράφει ὁ «Ἀστὴρ τῆς Θεσσαλίας», ἀπεράσισαν ἵνα λάθωσι μέρος εἰς τὰς ἐκλογὰς, καὶ δύο ἐξ αὐτῶν θέλουσιν ἐκτεθῆ ὡς βουλευταί. Ἐπίσης θὰ συναγωνισθῶσι καὶ διὰ τὴν δημοκρατικὴν ἔδραν. — Τὸ ὑπουργεῖον τῶν στρατιωτικῶν διετάξε τηλεγραφικῶς τὸ ἐν Λαρίσῃ ἀρχηγεῖον, ὅπως τοῦτο διατάξῃ ἀμέσως τὴν εἰς ἄριστον ἀδειαν μεταβάσιν τῶν προὔπηρεσησάντων ὀπλιτῶν ὡς καὶ τῶν ἐπιστράτων τῶν ὑπ' αὐτὸ σωματίων συμφώνως πρὸς τὰς ἀρτί ἐκδοθείσας ἐγκυκλίους. — Διὰ βασιλικὸν διατάγματος συνιστῶνται καὶ ἐν ταῖς νέαις ἐπαρχίαις τοῦ κράτους στρατολογικὰ συμβούλια. Δι' ἑτέρου δὲ διατάγματος διετάχθησαν τὰ ἐν αὐταῖς δημόσια ταμεῖα νὰ δέχωνται εἰς τὰς πρὸς αὐτὰ πληρωμὰς τὰς τραπεζικὰς γραμματίαι τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς. — Ἡ ἐν Χαλκιδὶ ὀρμουσα ἀνατολικῆ μοῖρα διετάχθη ν' ἀποπέλῃ εἰς Βοῖλον, ὅπως παραστῇ εἰς τὴν τῇ 2 Νοεμβρίου γενησομένην παράδοσιν αὐτοῦ. — Κατὰ τὸν «Ἐὐριπον» Χαλκίδος, ἡ ὀπλιταγωγὸς «Μπουμπουλιάνα» διετάχθη νὰ ἀποπέλῃ εἰς Τραπεζοῦντα πρὸς παραλαβὴν τῶν χριστιανικῶν οικογενειῶν, αἵτινες ἐξητήσαντο παρὰ τῆς ἡμετέρας κυβερνήσεως νὰ μεταναστεύσωσιν εἰς Θεσσαλίαν. — Διαταγῇ τῆς κυβερνήσεως ἀπεστάλη ὑπὸ τῆς νομαρχίας Εὐβοίας εἰς Ἀθήνας ἐντὸς κωδικοῦ τεμάχιον γῆς, ἐφ' ἧς εὐρηθῆναι κατὰ τὸν κ. νομάρχην καὶ ὅσα ἀνθρωπίνων ἀπολιθώσεων. — Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα συνέστητος τάμισον παρακαταθηκῶν ἐν τῇ κεντρικῇ αὐτῆς καταστήματι. — Γράφουσιν εἰς τὸν «Αἰῶνα» ἐκ Παρισίων ὅτι σπουδαιότατη τραπεζιτῶν ὀμάς, ἐκ τῶν ἐξόχων ἐν Εὐρώπῃ, συμβληθεῖσα μετὰ τοῦ κ. Π. Α. Μωραϊτίνῃ, ἀποστέλλει μηχανικούς ἐνταῦθα πρὸς ἔναρξιν μεταλλευτικῶν ἐργασιῶν. — Ὁ κ. Σκουλούδης, κατὰ τὴν «Πανόπην» τῆς Σύρου, ἔγραψεν εἰς τὰ μέλη τοῦ συμβουλίου τῆς Ἑλληνικῆς ἀτμοπολιτικῆς ἑταιρίας ὅτι ἀπασαί αἱ διατυπώσεις αἱ ἀπαιτούμεναι παρὰ τῶν κεφαλαιούχων τῶν ἰδρύντων τὴν νέαν πανελληνίον ἀτμοπολιτικὴν ἑταιρίαν συνεπληρώθησαν προσηκόντως, καὶ ὅτι ἐπ' ἀνέρχεται εἰς Σύρον ἵνα αὐτοπροσώ-

πως φέρῃ εἰς γνώσιν τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου πάσας τὰς πρὸς τὴν νέαν ἑταιρίαν σχετικὰς λεπτομερείας ὅσας τὸ διοικητικὸν συμβούλιον ἀπήτησε παρ' αὐτοῦ προσηκόντως καὶ ἄς ἀπεδέξαντο ὁμοφώνως ἅπαντες οἱ κεφαλαιούχοι οἱ ἰδρύνοντες τὴν νέαν ἑταιρίαν. — Κατ' αὐτὰς πρόκειται νὰ μεταβῇ εἰς Ἀράβην ὁ διάσημος Ρώσος ζωγράφος καὶ ἐξ ἀρμενίων ἔλκων τὸ γένος Ὅχανὲς Αἰθαῶδσκης, ὅπως ἴδῃ τὰ μέχρι τοῦδε σωζόμενα ἔξανα τῶν ἡμετέρων πλοίων τῶν καταναυμαγησάντων τὸν τορνακὸν ὅλον κατὰ τὴν ἐπανάστασιν τοῦ 1821. Ἐπίσης θέλει ἐκ τοῦ σύγγενος παρατηρήσει τὴν θέσιν τῆς ναυμαχίας τῆς Σαλαμίνος. — Τὴν πρῶταν τῆς προχθῆς τρίτης κατέπλευσεν εἰς Πειραιᾶ τὸ τορπιλλοφόρον «Ψαρά», φέρον ἐπὶ τοῦ καταστρώματος ἕξ τορπιλλοφόρους, αἵτινες θὰ τοποθετηθῶσιν εἰς τὰ πολεμικὰ ἡμῶν πλοῖα. Φέρει δύο περιστροφικὰ τηλεβόλα Κρούπ τῶν 12 ὕψεκατομέτρων, τὸ ἐν ἐπὶ τῆς πρῶρας καὶ τὸ ἕτερον ἐπὶ τῆς πρύμνης. — Ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν δὲν ἐνθυμοῦνται ἐν Μεσολογγίῳ, γράφει ἡ «Δυτικὴ Ἑλλάς», πλημμύραν παρομοίαν πρὸς τὴν παρελθούσης τετάρτης. Τὸ ἤμισυ σχεδὸν τῆς πόλεως κατελύθη ὑπὸ τῶν ὕδατων, πολλαὶ δὲ οἰκίαι μετετρέπησαν εἰς τερπνάς νήσους· ἔβλεπέ τις εἰς τὰς εἰσόδους τῶν οἰκίῶν τούτων προσδεδεμένα διαμετακομιστικὰ πλοιάρια, δι' ὧν συνεικονῶνται οἱ ἐν αὐταῖς κατοικοῦντες. — Ἀπὸ τῆς αὐρῆν ἀρχεται ἐκτελούμενον τὸ νέον δρομολόγιον τῆς Ἑλληνικῆς ἀτμοπολιτίας. Κατ' αὐτὸ μεταβάλλονται αἱ ἡμέραι καὶ ὧραι τῶν ἀπόπλων καὶ καταπλῶν τῶν ἀτμοπλοίων ἐν πάσαις ταῖς γραμματαῖς. — Τὴν ἑναρξιν τοῦ «Κουρμπάν Βαϊράμ» ἀνήγγειλαν ἐν Λαρίσῃ, διαταγῇ τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς κατοχῆς, ἑπτὰ κανονοβολισμοί.

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

1880.

Ποῖος εἶμαι τὸ γνωρίζεις;
 Τί, ἐπίσης τὸ εἰξεύρεις.
 Ὅπου βίβης ἐν σοῦ βλέμμα,
 Εἶνε εὐκόλον νὰ μ' εἴρημα,
 Μὲ τοὺς εὐλαθεῖς μ' ἀκούουσι
 καὶ μὲ βλέπουσι κυρίως·
 μ' εὐεργέτην πλὴν κανένα
 δὲν μὲ βλέπουσι τελείως.
 Μετὰ διαβόλων τρέγῳ
 καὶ μετὰ τῶν βρυκολάκων,
 καὶ φωνάζῳ ποῖον εἶμαι
 ἀπὸ τ' ἄκρα τῶν αὐλάκων.
 Εἰς τὴν κολυμβήθραν μέσα
 μ' ἄλλους δέκα ἐβαπτίσθην
 μὲ χριστιανὸν κανένα
 πώποτε δὲν ἐσχετίστην.

1860.

Διὰ τῶν γραμμάτων τῶν λέξεων Ἄρα—ναί—κἄν
 σχηματῖον τὸ ὄνομα ἑλληνικῆς τινος ἐπαρχίας.

1861.

Κυβόλεξον πρὸς συμπλήρωσιν.

Σ

Σ Σ

1862.

Souvent on me ravit, mais toujours je demeure,
 Sans passer dans les mains de celui qui me prend,
 Je suis le plus petit, mais je suis le plus grand,
 Et l'on ne me peut voir, qu'aussitôt je ne meure.

ΛΥΣΕΙΣ

1855. Λαοδικεῖα, (Ὀδε—κοιλία—αἰε—ἄδετα—αἰ-
 κία—δειλία—διὰ—ἐλαία—δέκα—Ἐκλα).

1856.

Α	Λ	Α	Α
Λ	Ε	Ω	Ν
Λ	Ω	Β	Η
Α	Ν	Η	Ρ

1857. Βουκέφαλος. — 1858. Le ver-luisant.